

REGULERING AV FISKET ETTER SEI SØR FOR 62 N° I 2024

1 SAMMENDRAG

Seibestanden sør for 62°N har siden 1980-tallet vært felles forvaltet av Norge og EU. Etter at Storbritannia gikk ut av EU (1. januar 2021) forvaltes seibestanden av Norge, EU og Storbritannia i fellesskap. Dette innebærer blant annet at partene fastsetter en totalkvote, og at andeler av totalkvoten fordeles mellom partene. De trilaterale konsultasjonene planlegges gjennomført 1. høsten, og forventes ikke å være ferdig før reguleringsmøtet. I tillegg til trilaterale konsultasjoner gjennomføres bilaterale konsultasjoner med de respektive partene hvor sentrale temaer vil være bytte av kvoter og soneadgang.

Totalkvoten (TAC) i Nordsjøen ble redusert hvert år fra 2018 (105 793 tonn) til 2022 (44 950 tonn), men er nå på vei opp igjen med en totalkvote på 53 374 tonn i 2023 og en forventet totalkvote på 66 877 tonn i 2024. Fiskedødeligheten og gytebestanden er innenfor de nivåene som gir maksimalt langtidsutbytte (MSY), og rekrutteringen viser en forsiktig økning fra og med 2021.

Dersom Norges andel av totalkvoten og overføringer blir som i år, vil Norge få en kvote fra avtalen på 35 276 tonn i 2024, dvs. 24 % høyere enn i 2023. Etter kvotebytte på 880 til EU (Sverigeavtalen) og en estimert avsetning til forskning på 10 tonn gjenstår 34 386 tonn til fordeling på norske fartøy. Et eventuelt gjenstående kvantum fra 2023 vil komme i tillegg.

I det vesentlige foregår seifisket i norsk sone i Nordsjøen og Skagerrak, men det fiskes også en del i britisk sone. Det avtales vanligvis adgang for norske fartøy i EU-sonen, men det foregår ikke noe seifiske av betydning der. Seifisket foregår i hovedsak med bunntål, med det tas også en del sei med not og garn.

Fiskeridirektøren foreslår i hovedsak en videreføring av reguleringsopplegget fra 2023 til 2024.

2 FISKET ETTER SEI I 2022

Norge, EU og Storbritannia ble i kvoteforhandlingene for 2022 enige om «Total allowable catch» (TAC) på 44 950 tonn i ICES statistikkområde 3a og 4. Norges andel av dette, inkludert overføring fra EU, var på 23 499 tonn. Vi byttet fra oss 880 tonn til Sverige, og avsatte 10 tonn til forsknings- og undervisningsformål. Vi overførte 3 094 tonn ubenyttet kvote fra 2021, så total disponibel kvote for norske fartøy var på 25 703 tonn i 2022.

I 2022 ble det registrert et større kvantum av sei som bifangst sammenlignet med tidligere år.

Tabell 1: Gruppekvote, fangst og førstehåndsverdi i fisket etter sei sør for 62°N i 2022

Fartøygrupper	Forskrifts- kvote (tonn)	Justert kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse	Verdi (1000 kr)
Trål totalt	9 190	12 104	9 703	2 401	80 %	190 182
Torsketrål ¹	3 000	5 258	5 597	-699	106 %	119 593
Seitrål	781	1 369	1 145	224	84 %	24 465
Avgrenset nordsjøtrål	1 225	1 283	1 830	-547	143 %	32 296
Pelagisk-/nordsjøtrål	4 103	4 194	1 031	3 163	25 %	13 828
Bifangst pelagisk- /nordsjøtrål ²	100	100	100	0	100 %	
Not	5 500	5 500	4 634	866	84 %	31 061
Konvensjonelle totalt	8 000	8 000	5 099	2 901	64 %	89 295
Konvensjonelle havfiskefartøy			1 159			20 453
Andre konvensjonelle fartøy			3 940			68 842
Forskning og undervisning	10	10	1	9	10 %	5
Annet (inkl. agn og fritidsfiske)			262	-262		2 221
Totalt	22 619	25 614	19 699	5 915	77 %	312 764

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 3. oktober 2023

¹ Enkelte torsketrålere har strukturkvoter fra seitrålgruppen og følgelig skal noe av kvantumet fra torsketrålerne belastes seitrålernes gruppekvote. Dette er hensyntatt i tabellen ovenfor, men blir ikke utført i Fiskeridirektoratets ukestatistikk.

² Det foreligger ikke bifangstestimat for 2021, men det legges til grunn at hele bifangstavsetningen ble tatt; dette avregnes gruppeknoten i 2022.

3 FISKET ETTER SEI I 2023

Det ble inngått en trilateral kvoteavtale for 2023 mellom Norge, EU og Storbritannia 9. desember 2022. Det ble også inngått bilaterale avtaler om bla. kvotebytter og soneadgang mellom Norge og Storbritannia 24. november 2022 og mellom Norge og EU 17. mars 2023.

Norge, EU og Storbritannia ble enige om en TAC på 53 374 tonn sei i ICES statistikkområde 3.a. (Skagerrak) og 4 (Nordsjøen). Norges andel av dette, inkludert overføring fra EU, er på 28 255 tonn. Etter å ha byttet fra oss 880 tonn til Sverige, og avsatt 10 tonn til forsknings- og undervisningsformål gjensto 27 365 tonn som kan fiskes av norske fartøy. Det ble overført 2 337 tonn ubenyttet kvote fra 2022, så total disponibel kvote for norske fartøy er 29 702 tonn i 2023.

I henhold til den bilaterale avtalen mellom Norge og Storbritannia og forskrift om regulering av fisket etter sei Nordsjøen og Skagerrak i 2023 kan norske fartøy fiske 18 000 tonn av den norske seikvoten i britisk sone i 2023. Videre kan norske fartøy fiske 23 106 tonn av den norske seikvoten i EU-sonen i 2023 i henhold til Nordsjøavtalen mellom Norge og EU.

Tabell 1: Gruppekvoter i 2023

Fartøygrupper	Forskriftskvote	Justert gruppekvote
Not	5 500	5 500
Konvensjonelle	8 000	8 000
Trål	13 765	16 102
Torsketrål	6 472	8 177
Seitrål	1 684	2 128
Avgrenset nordsjøtrål	1 313	1 357
Pelagisk/nordsjøtrål ¹	4 296	4 440
Totalt	27 265	29 602

¹ 100 tonn er trukket fra den justerte gruppeknoten til pelagisk/-nordsjøtrål for å dekke estimert bifangst som gikk til oppmaling i industritrålfisket i 2022.

Bifangst av sei som går til oppmaling i industritrålfisket i 2023 belastes gruppeknoten til pelagisk- og nordsjøtrål i 2024.

Tabell 2: Gruppekvoter, fangst og førstehåndsverdi i 2023 – foreløpige tall

Fartøygrupper	Forskriftskvoter (tonn)	Justerte kvoter (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse	Verdi (1000 kr)
Trål totalt	13 765	16 102	15 592	510	97 %	209 159
Torsketrål ¹	6 472	8 177	9 264	-1 087	113 %	128 325
Seitrål ¹	1 684	2 128	1 577	551	74 %	21 845
Avgrenset nordsjøtrål	1 313	1 357	1 778	-421	131 %	31 763
Pelagisk-/nordsjøtrål	4 296	4 440	2 873	1 567	65 %	27 226
Bifangst pelagisk-/nordsjøtrål ²	100	100	100	0	100 %	
Not	5 500	5 500	5 108	392	93 %	40 306
Konvensjonelle totalt	8 000	8 000	4 097	3 813	52 %	70 625
Konvensjonelle havfiskefartøy			1 298			23 319
Andre konvensjonelle fartøy			2 889			47 306
Forskning og undervisning	10	10	0	10	0 %	0
Annet (inkl. agn og fritidsfiske)			128	-128		475
Totalt	27 275	29 612	25 015	4 597	84 %	320 565

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 3. oktober 2023

¹ Enkelte torsketrålere har strukturkvoter fra seitrålgruppen og følgelig skal noe av kvantumet fra torsketrålerne belastes seitrålernes gruppekvote. Dette er hensyntatt i tabellen ovenfor, men blir ikke utført i Fiskeridirektoratets ukestatistikk.

² Det foreligger ikke bifangstestimat for 2022, men det legges til grunn at hele bifangstavsetningen ble tatt; dette avregnes gruppeknoten i 2023.

3.1 FARTØY SOM FISKER ETTER SEI MED TRÅL

3.1.1 Fartøy med torskestråltillatelse

Fartøy med torskestråltillatelse er regulert med maksimalkvoter. For fartøy med torskestråltillatelse som er registrert som fabrikktrålere ble maksimalkvoten satt til 700 tonn ved årets start. For øvrige torskestrålere ble maksimalkvoten satt til 500 tonn. Disse kvotene ble økt til hhv. 980 og 700 tonn per faktor 3. juli og til 1 260 og 900 tonn per faktor 23. august.

Per 3. oktober 2023 har 19 torskestrålere landet fangster på 19 tillatelser i fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak.

3.1.2 Fartøy med seistråltillatelse

Fartøy med seistråltillatelse var fra årets begynnelse regulert med en maksimalkvote på 175 tonn per kvotefaktor. Denne ble økt til 250 tonn per faktor 29. mars og til 300 tonn per faktor 22. september.

Per 3. oktober har 3 fartøy fisket på 3 seistråltillatelser.

3.1.3 Fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøstråltillatelse, og fartøy med avgrenset nordsjøstråltillatelse

I begynnelsen av året var maksimalkvoten for fartøy med pelagisk trål- eller nordsjøstråltillatelse satt til 600 tonn. Denne ble økt til 800 tonn per faktor 14. september.

27 fartøy har fisket 2 873 tonn på 26 pelagisk- eller nordsjøstråltillatelser per 3. oktober. Fisket varierer mye mellom fartøyene: noen har bare fått sei som bifangst, mens andre fartøy har fisket mellom 100 – 380 tonn. Gruppens fiske i siste kvartal varierer fra år til år, men fiske avtar som regel i november.

Fartøy med avgrenset nordsjøstråltillatelse kunne fra årets start fiske direkte etter sei, men maksimalkvotene skulle også dekke bifangst av sei i fartøyenes pelagiske trålfiske. Maksimalkvoten for fartøy med avgrenset nordsjøstråltillatelse ble i starten av året satt til 250 tonn per faktor. Denne ble økt til 350 tonn per faktor 31. mai.

Fartøy med avgrenset nordsjøstråltillatelse har per 3. oktober landet 1 778 tonn sei. Fangstene varierer mye også i denne gruppen.

Som nevnt ovenfor vil estimert fangst av sei som går til oppmaling i industritrålfisket i 2023 belastes gruppeknoten til pelagisk- og nordsjøstrål i 2024.

3.2 FARTØY SOM FISKER ETTER SEI MED KONVENSJONELLE REDSKAP

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap, ble fra årets start regulert med en maksimalkvote på 1 000 tonn.

Gruppen har per 3. oktober 4 097 tonn sei. Gruppen fisker normalt mest i februar og i siste halvår.

3.3 FARTØY SOM FISKER ETTER SEI MED NOT

Fartøy som fisker etter sei med not er regulert med en gruppekvote på 5 500 tonn. Per 3. oktober er det landet 5 108 tonn. Gruppen fisker normalt svært lite i siste halvår.

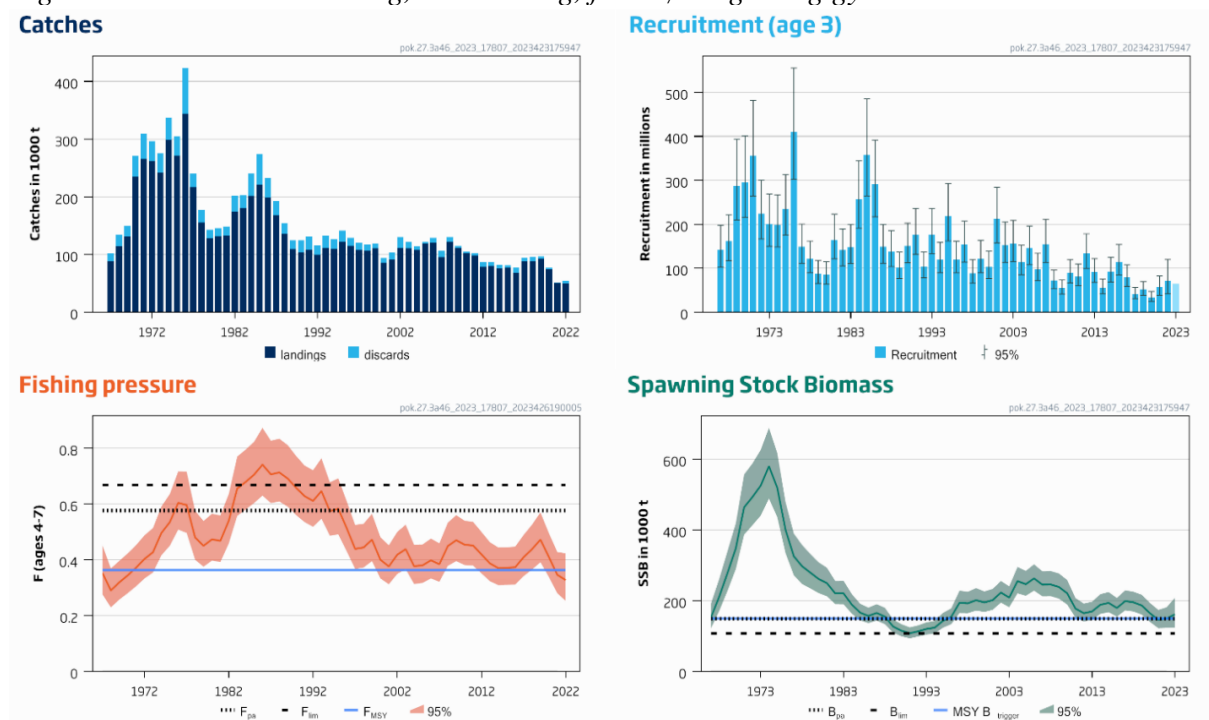
4 BESTANDSSITUASJONEN FOR 2024

ICES gir samlet råd for fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak (ICES statistikkområde 4 og 3.a.) og havområdene vest av 4°V (ICES statistikkområde 6).

Gytebiomassen var over $MSY B_{trigger}$ fra 1996 til 2020. Fiskedødeligheten har i mange år vært i overkant av F_{MSY} , og har variert uten noen klar trend. Rekrutteringen har hatt en nedadgående trend over tid.

ICES vurderer fiskepresset på bestanden til å være under F_{MSY} , F_{pa} og F_{lim} i 2022 og gytebestanden i 2023 til å være over $MSY B_{trigger}$, B_{pa} , og B_{lim} . Figuren under viser blant annet en forsiktig økning i rekruttering fra og med 2021.

Figur 1: Oversikt over landing, rekruttering, fiskedødelighet og gytebiomasse

Kilde: ICES-råd, juni 2023

ICES anbefaler, med utgangspunkt i en MSY-tilnærming, at fangster ikke bør overstige 73 815 tonn i 2024, en økning på omtrent 25 % sammenlignet med anbefalt og avtalt kvote for 2023, etter en oppgang på 19 % fra 2022 til 2023.

En kvote for 2024 vil fastsettes i forbindelse med forhandlinger mellom Norge, Storbritannia og EU senere i år. I tidligere år har 9,4 % av avtalt totalkvote blitt avsatt til EU for fiske i ICES-område 6.a. før fordeling av restkvoten; vi legger til grunn at et tilsvarende kvantum settes av for 2024, slik at TAC for ICES-områdene 3.a. og 4 blir på 66 877 tonn i 2024. Dersom Norges andel av TAC og overføringer blir som i år, vil Norge få en kvote fra avtalen på 35 276 tonn i 2024. Etter kvotebytte på 880 til Sverige og avsetning til forskning på 10 tonn gjenstår 34 386 tonn til fordeling på norske fartøy. Et eventuelt gjenstående kvantum fra i år vil komme i tillegg.

Dersom Norge, EU og Storbritannia avtaler en seikvote i tråd med MSY-rådet fra ICES, vil disponibel kvote til norske fartøy, uten overføringer mellom år og før avsetning, være 24 % høyere enn i 2023, 48 % høyere enn i 2022, og 13 % høyere enn i 2021.

5 FORSLAG TIL REGULERING AV FISKET ETTER SEI I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2024

Fiskeridirektøren viser til pågående prosess med utlysning av forskningskvoter for 2024. Størrelsene på kvanta som avsettes til undervisningsordningen, forskningsformål og lærlingekvoter for 2024 er først kjent når endelig forskrift fastsettes rett før årsskiftet. En eventuell avsetning til forskning og undervisning vil gå til fradrag på totalkvoten. Avsetningenes størrelse utgjør en svært liten andel av totalkvotene i de enkelte fiskeriene og har derfor ingen betydning for forslaget til regulering.

Norsk kvote er enda ikke fastsatt, men i forslaget legges det til grunn en kvote på 34 396 tonn, hvorav 34 386 tonn er til fordeling til gruppene, og det antas at det avsettes ti tonn til forskning og undervisning som i tidligere år.

5.1 NOTFISKET

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvoten til fartøy som fisker med not for 2024 fastsettes til 5 500 tonn. Dette er i tråd med tidligere fastsatt gruppekvote.

Fiskeridirektøren foreslår videre at fartøy som har adgang til å fiske sei med not også kan fiske seinotkvoten med konvensjonelle redskaper.

5.2 FISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvoten for fisket etter sei med konvensjonelle redskaper også i 2024 settes til 8 000 tonn.

For å sikre et kvantum for kystfisket, foreslår Fiskeridirektøren at fisket for konvensjonelle havfiskefartøy kan stoppes når det gjenstår 1 400 tonn av gruppekvoten.

Fiskeridirektøren vil foreslå at fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper reguleres med en generell maksimumkvote på 1 000 tonn.

5.3 TRÅLFISKET

Basert på årets fangsttakt, og tidligere års fiske i fjerde kvartal, ligger det an til at det vil gjenstå en liten restkvote som kan overføres til 2024.

Fiskeridirektøren foreslår at den resterende del av den norske seikvoten i Nordsjøen og Skagerrak i 2024 tildeles fartøy som fisker etter sei med trål.

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av fordelingen av trålernes gruppekvote, gitt ved tabell 4 nedenfor.

Tabell 3: Fordeling av gruppekvoten for trål i 2024

Gruppe	Andel (%)	Gruppekvote (tonn)
Gruppekvote trål		20 886
Nordsjøtrålere fast andel		5 000
Til fordeling		15 886
Herav:		
Torsketrålere	73,0	11 597
Seitrålere	19,0	3 018
Nordsjøtrålere	8,0	1 271
Sum nordsjøtrålere		6 271

5.3.1 Torsketrålere

Torsketrålerne har ingen fast andel, og den justerte gruppekvoten vil øke med omtrent 5 400 tonn sammenlignet med 2023. Gruppekvoten i 2023 var en økning på omtrent 50 % fra gruppekvoten i 2022.

Gruppekvoten for neste år er dermed høyere enn det som har vært tilfellet de siste årene, noe som medfører endring i maksimumkvotene.

De siste tre årene har i underkant av 25 torsketrålere deltatt i fisket; så langt i 2023 har 19 fartøy fisket (på samme tidspunkt i 2022 og 2021 hadde hhv. 18 og 16 fartøy deltatt).

Det virker rimelig å anta at deltagelsen i fisket også i år vil være tilsvarende som i foregående år. Med en gjennomsnittlig kvotefaktor på 1,2 bør det tas høyde for at fartøy med til sammen 30 kvotefaktorer ønsker å delta i fisket. Alle vil ikke ta hele kvoten, og i de siste årene har vi fastsatt maksimalkvoter med overregulering fra årets start.

De siste årene har maksimalkvotene blitt satt basert på tilsvarende vurderinger, mens det hvert år har blitt gjennomført refordelinger gjennom året. Også for 2023, som startet med en maksimalkvote på 700 tonn for fabrikktrålere og 500 tonn for øvrige torsketrålere, har vi nå en maksimalkvote på 1 260 tonn for fabrikktrålere og 900 tonn for øvrige torsketrålere. Dette tilsvarer en overregulering på 462 % (basert på alle tilgjengelige kvotefaktorer: 40,4). Ettersom årets kvote har økt fra 2023 og 2022 anser vi det som hensiktsmessig å slippe noe opp på den konservative kvotefastsettelsen fra årets start. Derfor anbefales en overregulering av de antatte 30 kvotefaktorer på 55 %, som gir en maksimalkvote med kvotefaktor 1,0 på 600 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at torsketrålerne reguleres med følgende maksimalkvoter i 2024

Tabell 4: Maksimalkvoter for torsketrålere i 2024

Gruppe	Kvotefaktor	Maksimalkvote
Fabrikktrålere	1,4	840
Andre torsketrålere	1,0	600

5.3.2 Seitrålere

Seitrålernes gruppekvote vil også være høyere enn det som har vært normalen de senere årene.

I 2023 er 3 av 4 seitråltillatelser benyttet, og kvoten for torsketrålere med seistruktur er lav. Det er rimelig å anta at alle 13,7 faktorene vil benyttes i 2024.

Med en "tradisjonell" overregulering fra årets start på 20 % blir seitrålernes maksimalkvote på 260 tonn. Også for seitrålerne gjennomføres det normalt en eller flere refordelinger gjennom et år, som tyder på at en slik strategi er noe konservativ. Med en overregulering på 30 % vil kvoten for seitrålerne bli på 290 tonn fra årets start.

Fiskeridirektøren foreslår at maksimalkvoten for fartøy med seitråltillatelse med kvotefaktor 1,0 settes til 290 tonn i 2024.

5.3.3 Nordsjøtrålere (samlebetegnelse)

Nordsjøtrålere er en samlebetegnelse for fartøy med nordsjøtråltillatelse, pelagisk tråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse, som alle har sitt viktigste fiskeområde i Nordsjøen og delvis i Skagerrak.

5.3.3.1 Bifangst av sei som går til oppmaling i industritrålfisket

I henhold til utøvelsesforskriften § 49 er det som hovedregel ikke tillatt å fiske eller lande enkelte arter, som blant annet sei til oppmaling.

I fisket med småmasket trål etter arter som øyepål og kolmule er det knyttet stor usikkerhet til om fangstregistreringen er korrekt ved mottak av fisk til industriformål. Fiskeridirektoratet har over tid prøvd å løse dette problemet gjennom prøvetaking ved landing. Det har imidlertid ikke lyktes å gjennomføre en troverdig kvantifisering av estimat av de kvanta bifangst som går uregistrert til oppmaling med denne tilnærmingen.

Plikten til å registrere fangst korrekt hviler på fisker og mottaker. Det er i strid med kravene i forskrift 6. mai 2014 om landings- og sluttseddel (landingsforskriften) når fisker og mottaker ikke foretar artssortering og dermed unnlater å føre sluttseddel på lovpålagt måte.

For å oppnå bedre kontroll med råstoff som høstes og landes til mel- og oljeproduksjon, og herunder også innblanding av hvitfisk, har Nærings- og fiskeridepartementet vedtatt en ny forskrift om prøvetaking av industrifangster ved landing. Forskriften trer i kraft 1. januar 2024.

Hovedregelen for registrering av fangst generelt på en landings- og/eller sluttseddel er at all fisken sorteres og deretter veies på art fortløpende ved landing. Denne regelen passer som kjent ikke ved industrilandinger der fangstene ofte består av store volum blandet fangst av en rekke arter. Derfor må det i stedet benyttes systematisk prøvetaking for å bestemme fangstens arts- og størrelsessammensetning. Den nye forskriften innebærer at det tas representative prøver av alle industrifangster etter prosedyrer som sikrer at prøvene gir et tilnærmet korrekt bilde av fangstsammensetningen ved landing.

Det blir ikke et krav, som foreslått i høringsrunden, at mottaksanleggene skal ha en sorteringsmekanisme før prøvetrekkersystemet for å skille ut fisk større enn 45 cm. I stedet har Fiskeridirektoratet fått i oppdrag i bestilling fra departementet av 8. august 2023 å utrede alternative løsninger på problemet med stor fisk i enkelte industrilandinger.

Dette tiltaket vil bidra til et betraktelig bedre datagrunnlag for å vurdere fangstsammensetning i landinger til mel- og oljeproduksjon, sammenlignet med dagens situasjon.

5.3.3.2 Fordeling av kvoter på fartøynivå

Fra og med 2011 ble det innført en fordeling av gruppeknoten som ga 77 % til fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse, mens fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse fikk 23 %.

Denne fordelingen gir følgende kvoter i 2024:

Tabell 5: Fordeling av gruppeknoten for nordsjøtrålere i 2024

Gruppe	Andel (%)	Gruppekvote (tonn)
Nordsjøtrålere		6 271
Pelagisk- og nordsjøtrål	77 %	4 829
Avgrenset nordsjøtrål	23 %	1 443

5.3.3.2.1 Fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse

De siste årene har gruppen vært regulert med maksimalkvoter på 300-600 tonn, med påfølgende refordelinger ved behov. I løpet av de siste fem år har de ikke fisket mer enn 3 900 tonn, da med en maksimalkvote ved årets slutt på 1000 tonn. Medio oktober er maksimalkvoten i gruppen på 800 tonn, og fisketakten er normal sammenlignet mot tidligere år. Gruppeknoten i 2023 er noe høyere enn i fjor. Den vil også i 2024 bli noe høyere enn 2023, og det anbefales at maksimalkvoten justeres tilsvarende opp fra årets start.

Fiskeridirektøren foreslår å gi fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse en maksimalkvote på 650 tonn.

5.3.3.2.2 Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse

Fra 1. januar 2023 var de avgrensede nordsjøtrålernes maksimalkvote overregulert med 927 %; gjeldende overregulering er på 1 338 %.

Nordsjøtrålerne har en stor fast andel og påvirkes i mindre grad enn øvrige trålere av enten fall eller økning i totalkvoten. Årets regulering anbefales videreført.

Fiskeridirektøren foreslår å gi de fartøy som har fisket mer enn 325 tonn sei i ett av årene 2006, 2007 eller 2008 en maksimalkvote på 250 tonn. Andre fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse gis en maksimalkvote på 125 tonn.

I de siste årene tilsier erfaringen, samt økningen på kvoten for 2024, at det er rom for direktefiske fra årets start for fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse kan fiske direkte etter sei i 2024.

5.4 KVOTEFLEKSIBILITET

Det forutsettes av Norge, Storbritannia og EU blir enige om at det kan tillates et over- eller underfiske på inntil 10 % og at dette kan belastes eller godskrives totalkvoten året etter. Forutsatt at kvotefleksibilitetsregimet videreføres i 2024 foreslår direktoratet å videreføre årets reguleringsopplegg, som beskrevet nedenfor:

Kvotefleksibilitetsregimet kommer per i dag ikke til uttrykk i reguleringsforskriften, noe som gjør at det ikke kan legges opp til et bevisst under- eller overfiske av den norske seikvoten. Dersom en skal ha denne muligheten må det i så fall komme klart frem i reguleringsforskriften hvordan et slikt overfiske skal belastes. Grunnet svært ulik grad av kvoteutnyttelse og høy overregulering vil det ikke være aktuelt med kvotefleksibilitet på fartøynivå.

Fiskeridirektøren foreslår at fiske utover totalkvoten i 2024 skal belastes totalkvoten i 2025.

Fiskeridirektøren foreslår at et gjenstående kvantum på inntil 10 % av Norges kvote i 2024, før eventuelle overføringer og kvotebytter, kan godskrives totalkvoten i 2025.

Av hensyn til god utnyttelse av Norges totalkvote anbefales det at kvotefleksibiliteten mellom grupper videreføres.

Fiskeridirektøren foreslår at dersom det gjenstår mer enn 10 % av en fartøygruppes kvote, kan den overskytende kvoten refordeles til de andre fartøygruppene innen samme kvoteår.